

bare nævne et mål om halvering af den globale fattigdom inden år 2015 og en mere miljømæssigt bæredygtig verden, og lad os i det hele taget holde fast ved, at de rige lande har en forpligtelse til at hjælpe udviklingslandene.

Jens Hald Madsen (V):

Først vil jeg gerne takke udviklingsministeren for ministerens redegørelse.

Venstres overordnede holdning er, at et rigt demokrati som Danmark fortsat har en forpligtelse til at give udviklingsbistand, hjælpe mennesker i nød, forebygge konflikter og ikke mindst fremme demokrati og menneskerettigheder. Efter Venstres mening er den danske bistand nemlig af høj kvalitet og er gået i den rigtige retning. Bistanden er efterhånden blevet mere målrettet og specifik, og vi satser nu på enkelte programsamarbejdslande, hvor vi kan fokusere på de sektorer, hvor Danmark har stor faglig kompetence.

Fattigdomskriteriet er vigtigt, men andre elementer skal også inddrages. Her tænker jeg på udvikling og stabilisering af nye demokratier, forebyggelse af væbnede konflikter samt støtte til menneskerettigheder. Miljøproblemer er også vigtige, men miljøbistand skal ikke være omdrejningspunktet for bistand til mellemindkomstlande, hvor det største problem for mig at se er arbejdet for at sikre menneskerettigheder og demokrati.

Venstre har med beklagelse i flere tilfælde påpeget dårlig koordination mellem regeringens ministerier og forskellige bistandsprojekter samt forskellige ngo-organisationer. Koordinationen af den samlede danske bistand kunne blive mere effektiv, og det skal ske ved, at kun ét ministerium varetager udviklingsbistanden og ikke som nu, hvor en håndfuld ministerier hver for sig mange gange arbejder i forskellige retninger. Samtidig opfordrer Venstre regeringen til at arbejde for en bedre koordination mellem forskellige lande, ikke mindst EU-landene.

Det er resourcespild, at ngo-organisationer laver projekter, der ligner hinanden utrolig meget. Hvorfor udnytter man ikke hinandens erfaringer bedre, i stedet for at alle absolut igen skal opfinde den dybe tallerken forfra? Det er ærgerligt at se den form for resourcespild. Vi har nok verdens bedste ngo'er, men det er skræmmende, at mange af de såkaldte folkegræsrodsorganisationer, der burde tage udgangspunkt i en folkelig vilje til at bidrage og

hjælpe andre lande og befolkninger i nød, efterhånden har udviklet sig til en statsafhængig industri.

Det er uheldigt, når man har organisationer med meget ringe medlemstal, som næsten 100 pct. er finansieret af staten. De er ikke ngo'er, de er, hvad man i det tidligere Østeuropa definerede som gong'o'er. Ngo'er skal have en folkelig opbakning, der udspringer af uafhængighed fra staten og en højere grad af selvfinansiering end i dag.

Udviklingsbistand er ikke blot hjælp til modtagerlandene, men derimod også hjælp til selvhjælp. En langsigtet strategi skal muliggøre og motivere og fastholde befolkningsgrupper i deres egne lande, hvor de kan opbygge demokrati og markedsøkonomi, og det bringer mig hen til en central ting for Venstre, nemlig dialogen mellem donorland og modtagerland. Venstre mener, det er godt for begge parter, at der bliver stillet krav. Modtagerlandene må godt stille krav til Danmark og dansk bistand, men omvendt skal Danmark også stille krav til modtagerlandene om, at de skal overholde internationale konventioner om menneskerettigheder, demokrati og forebyggelse af voldelige konflikter, og ikke mindst kræve, at udviklingslandene skal være villige til at modtage deres egne statsborgere.

Venstre er altså af den opfattelse, at dansk udviklingsbistand skal kædes sammen med den overordnede udenrigspolitik. Vi mener, at udviklingsbistand kan og skal være et aktivt og brugbart redskab i dansk udenrigspolitik. Vi går ind for udviklingsbistand med konsekvens, og på den baggrund er Venstre villig til at overveje det fortsatte samarbejde med lande, der ikke lever op til vores krav. Et aktuelt eksempel kunne være en fortsat støtte til lande som Burkina Faso, der muligvis støtter oprørslederne i Sierra Leone med våben. Det skylder vi de nødlidende, og det skylder vi de danske statsborgere.

Danmark har placeret sig på verdenskortet som det største donorland pr. indbygger, og den position og det image skal vi udnytte. Derfor mener Venstre, det er naturligt og væsentligt at integrere det danske erhvervsliv i udviklingsbistanden, og derfor er vi også glade for den større brug af blandede kreditter og privatsektorprogrammet. I den sammenhæng vil jeg minde om, at det dog aldrig må udvikle sig til et mål i sig selv at give flest muligt penge. Det er kvaliteten af vores udviklingsstøtte, der er